

ONLINE
BIJBELSTUDIE
VOOR JONGEREN

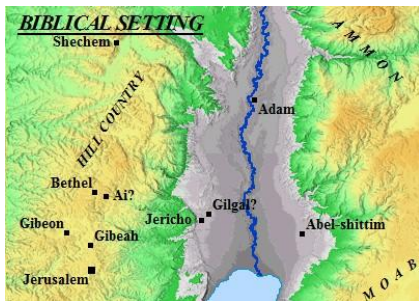
RICHTEREN 2

RICHTEREN 2

Richteren 2 geeft eigenlijk een korte samenvatting van de inhoud van het boek. Het is een wat sombere, donkere opsomming, die te maken heeft met wat in hoofdstuk één al duidelijk naar voren kwam. Israël wordt God ontrouw. Het is een refrein dat in de geschiedenis van het volk Israël steeds weer terug zal keren.

Gilgal

Hoofdstuk 2 vertelt ons in het eerste vers dat de Engel van de HERE uit Gilgal optrok. Dat is een inmiddels een plaats vol herinneringen geworden.

Je ziet op kaartje wel, dat Gilgal net over de Jordaan ligt. Als we daar een ander kaartje bij laten zien, begrijp je ook dat de eerste plaats was waar het

volk in de tijd van Jozua het land echt binnen kwam. En daar, in Gilgal heeft het volk toen feest gevierd.

Toen Jozua met het volk op een wonderlijke manier door de Jordaan was gegaan, richtte hij daar twaalf stenen op (Jozua 4). Die stenen vertelden een verhaal. Ze lagen daar als herinnering aan Gods macht en liefde. Daarom vierde Israël daar ook het Pascha (Jozua 5). Je weet, dat is het feest waarop de uittocht uit Egypte werd herdacht.

Het was ook daarin, in Gilgal, dat Jozua de Vorst van het leger van de HERE mocht ontmoeten. Deze Engel vertelde hem dat en hoe het volk Jericho zou innemen (Joz. 5: 13- 6: 5). Wat is er veel gebeurd op die plek! En al wat daar beloofd is, heeft God waargemaakt. Kortom, Gilgal is een heel belangrijke plek in de geschiedenis van God en Zijn volk. Dat is de geschiedenis die

we de *verbondsgeschiedenis* noemen.

Engel des HEREN

De Vorst van het leger van de HERE is dezelfde als de Engel des HEREN. Over die Engel lezen we wel meer in het Oude Testament.

Het is de Engel die Mozes roept, vanuit de brandende

braamstruik (Ex. 3).

Hij is ook de Engel die nadrukkelijk gaat staan tussen Farao en het volk Israël, vlak voor de Rode Zee (Ex. 14: 19). Het is de Engel die Gideon straks bezoekt, als het helemaal verkeerd gaat met Israël (Richt. 6: 11). Het is ook deze Engel die de geboorte van Simson aankondigt (Richt. 13). En in Zacharia 1 ziet de profeet deze Engel als de Legeraanvoerder met een aantal verkenners de aarde doorkruisen. Heel mooi is ook een gedeelte als Jesaja 63: 9 waar de HERE zegt dat de Engel van zijn aangezicht het volk gered en gedragen heeft.

Als we al deze Bijbelteksten overdenken dan merken we, dat deze Engel dezelfde eer en

macht heeft als God Zelf. We belijden daarom dat de Engel des HEREN niemand anders is dan de Here Jezus. In die tijd was de Here Jezus nog niet geboren. Hij was niet een mens en had dus ook geen menselijk lichaam. Maar Hij was er natuurlijk al wel. Want ook de Zoon van God is net als de Vader en de Heilige Geest echt en eeuwig God.

Wanneer de Engel des HEREN van Gilgal optrekt dan wil dat dus zeggen dat de HERE zijn plaats verlaat aan de grens van Kanaän en ergens naartoe gaat om het volk een boodschap te brengen. Dat is geen blijde boodschap. Dat kunnen we uit het vervolg wel opmaken. Maar laten we eerst nog even kijken waar Bokim ligt.

Bokim

De plaats zelf is ons niet bekend. Wel de betekenis. Bokim betekent namelijk: plaats van het huilen. Kennelijk is Bokim een naam, die aan een plek gegeven is die eerst anders genoemd werd. We denken dat die plaats Silo is geweest. De plaats waar de tabernakel op dat moment stond. Daar was het volk in die dagen kennelijk bij elkaar gekomen. Misschien om feest

te vieren. In elk geval: van Gilgal gaat de Engel des HEREN nu daarheen. Maar nogmaals, niet om het feest mee te vieren.

Boodschap

De inhoud van de boodschap die de Engel des HEREN brengt, is niet zo moeilijk te begrijpen. Het volk weet toch ook zelf wel wat het gedacht en gedaan heeft.

Jullie hebben je niet aan het verbond gehouden, zegt de Engel. Ik heb dat wel gedaan. Ik zal het verbond van Mijn kant ook nooit verbreken. Maar dat betekent dan tegelijkertijd ook, dat Ik voor Mijn eer op kom. Ik houd je aan wat we afgesproken hebben. Ik houd je aan de eis die Ik gesteld heb: gooi het niet op een akkoordje

met de inwoners van het land. Er mag geen altaar voor een vreemde en andere god blijven staan. Maar jullie hebben je aan die eis niet gehouden. Daarom zal Ik jullie ook verder niet meer helpen om het land te veroveren. De volken die er nog wonen blijven er. En de goden die ze dienen ook.

God ziet

Het volk merkt, dat God hun hart kent. Hij kent hun overwegingen. Hij heeft hun angst voor de ijzeren strijdwagens van de Filistijnen gezien. Hij weet ook, dat ze daarom niet verder zijn getrokken. En nu roept Hij het volk ter verantwoording. Het zijn ontroerende woorden: “Wat hebt u gedaan?” Ook die woorden herinneren ons aan wat eerder is gebeurd. Toen riep God Adam ter verantwoording. En ook toen vroeg de HERE wat Adam gedaan had. Want ook toen was het verbond door de mens verbroken.

God ziet ons dus. Ook, als we dingen in ons leven niet durven of willen opruimen waarvan we best weten dat ze een bedreiging vormen. Dat ze de dienst aan God in de weg staan. Dat ze zelfs dwars tegen

Gods geboden ingaan. Maar we doen ze niet weg. Omdat we niet durven uit angst voor vrienden misschien. Of omdat we niet willen. We vinden het wel goed zo. Meer willen we er niet van maken.

Gevaar

Denk nou niet dat het volk Israël opgelucht adem kon halen. Het kreeg kennelijk geen andere straf dan dat de HERE niet verder wilde helpen om het land van alle andere inwoners te zuiveren. Maar dat wilde Israël toch al niet. Je zou dus kunnen denken dat het volk niet erg van die boodschap schrok.

Maar dat deed het wel. De Engel des HEREN raakte met zijn woorden het hart van het volk. Het kwam tot het besef dat het aan de HERE en Zijn geboden ontrouw was geweest. Het had de liefde van God gekwetst en het voortbestaan van het leven met God in gevaar gebracht.

Bovendien zegt de Engel er nog iets bij. Hij wijst erop, dat de inwoners die over zijn, samen met hun goden Israël tot een valstrik zullen worden. Dat betekent, dat Israël vroeg of laat voor die goden neer zal buigen. Dat het door de inwoners zal worden

meegesleept en overmeesterd. Het zal niet zo zijn, dat ze in de veroverde gebieden rustig en in vrede met God zullen blijven leven. Er dreigt gevaar. Dat maakt onrustig en onzeker. Lees vers 20 tot en met vers 22 nog maar een keer. Daar zie je terug wat het voor het volk betekende dat niet heel het land veroverd was.

Plaats van huilen

Daarom werd Silo voor Israël een plek om te huilen. Het volk huilde om zijn zonden. Het huilde ook, dat het mooie leven met de HERE nu al onder spanning kwam te staan. Dat was hun eigen schuld. Dat zagen ze nu wel in. Want de plek waar God was – de tabernakel – was nu meteen ook een plek geworden waar straf en oordeel vandaan kwam.

Kijk je zo ook wel eens naar het kruis? Dat is een plek om te huilen. Want daar leer je de ernst van je zonden kennen. Daar zie je jezelf, met je angst om je leven te zuiveren van alles wat het leven met God bedreigt. Tegelijk: aan het kruis mag je ook je verlossing leren kennen. Jezus Christus is voor zulke zondaren gestorven. Er is elke dag een nieuw begin. Ook voor jou.

BESPREKING

1. Zijn er meer plaatsen in de bijbel, die een bijzondere betekenis hebben in de geschiedenis van Israël?
2. Hebben wij ook een plek 'om te huilen'?
3. Kunnen wij ook zeggen dat de Engel van Gods aangezicht ons gered heeft (Jes. 63: 9)?
4. Is Richteren 2 eigenlijk niet een samenvatting van de hele bijbel?
5. Hebben wij ook plaatsen vol herinneringen in de kerk?
6. Zien wij met welke gevaren we te maken hebben? Betrek Efeziërs 6: 10-12 in je antwoord.
7. Zijn de 'goden van de wereld' wel eens tot een valstrik voor je geloofsleven? Wat betekent dat eigenlijk?
8. Bid je wel eens voor elkaar, dat je samen één mag blijven in geloof?
9. Dank je wel eens, dat je er niet alleen voor staat?